

Riktlinjer

för indikatorer i centrala motparters återhämtningsplaner (artikel 9.5 i förordning (EU) 2021/23)

Innehållsförteckning

I.	Tillämpningsområde	3
II.	Hänvisningar till lagstiftning, förkortningar och definitioner	4
III.	Syfte	6
IV.	Efterlevnads- och rapporteringsskyldigheter	7
V.	Riktlinjer för indikatorer i centrala motparters återhämtningsplaner	8
	Riktlinje 1: Indikatorer i centrala motparters återhämtningsplaner och deras icke-automatiska karaktär	8
	Riktlinje 2: Kategorier av indikatorer i centrala motparters återhämtningsplaner	8
	Riktlinje 3: Upprättande av indikatorer i centrala motparters återhämtningsplaner	10
	Riktlinje 4: Vägledning om hur indikatorerna i centrala motparters återhämtningsplaner kan integreras i de centrala motparternas övervakningssystem	11
	Riktlinje 5: Upprätthållande av indikatorer i centrala motparters återhämtningsplaner	12
VI.	Bilagor	13

I. Tillämpningsområde

Målgrupp

1. Dessa riktlinjer gäller för behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 2.7 i förordning (EU) 2021/23 och för centrala motparter som är auktoriserade enligt artikel 14 i Emir.

Tillämpningsområde

2. Dessa riktlinjer tillämpas i förhållande till artikel 9.5 i förordning (EU) 2021/23, i vilken Esma ges i uppdrag att specificera en minimiförteckning över de kvalitativa och kvantitativa indikatorer som avses i artikel 9.3 i förordning (EU) 2021/23 och som centrala motparters återhämtningsplaner ska innehålla. Dessa riktlinjer tillämpas även i förhållande till artikel 9.4 i förordning (EU) 2021/23, eftersom de ger vägledning om hur indikatorerna i centrala motparters återhämtningsplaner kan integreras i de centrala motparternas övervakningssystem.
3. Dessa riktlinjer bör läsas tillsammans med Esmas riktlinjer för scenarier i centrala motparters återhämtningsplaner (Esma, ESMA91-372-1701).

Tillämpningsdatum

4. Dessa riktlinjer börjar gälla två månader efter det att de offentliggjorts på Esmas webbplats på EU:s officiella språk.

II. Hänvisningar till lagstiftning, förkortningar och definitioner

Hänvisningar till lagstiftning

delegerad förordning (EU) nr 152/2013	Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 152/2013 av den 19 december 2012 om kapitalkrav för centrala motparter ¹
delegerad förordning (EU) nr 153/2013	Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 153/2013 av den 19 december 2012 om krav på centrala motparter ²
Emir	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ³
Esmaförordningen	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG ⁴
förordning (EU) 2021/23	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 ⁵

---

¹ EUT L 52, 23.2.2013, s. 37.

² EUT L 52, 23.2.2013, s. 41.

³ EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.

⁴ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

⁵ EUT L 22, 22.1.2021, s. 1–102.

Förkortningar

<i>EES</i>	Europeiska ekonomiska samarbetsområdet
<i>Esma</i>	Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten
<i>ESRB</i>	Europeiska systemrisknämnden
<i>EU</i>	Europeiska unionen
<i>kommissionen</i>	Europeiska kommissionen

Definitioner

- Om inte annat anges har de termer som används i dessa riktlinjer samma betydelse som i förordning (EU) 2021/23, Emir och de delegerade förordningarna (EU) nr 152/2013 och (EU) nr 153/2013.

III. Syfte

6. Dessa riktlinjer bygger på artikel 9.5 i förordning (EU) 2021/23 och utfärdas i enlighet med artikel 16 i Esmaförordningen. Syftet med riktlinjerna är att fastställa en konsekvent, effektiv och ändamålsenlig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn och att säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av artikel 9.3 i förordning (EU) 2021/23. Riktlinjerna syftar särskilt till att specificera den minimiförteckning över kvalitativa och kvantitativa indikatorer som ska ingå i centrala motparters återhämtningsplaner. Sådana indikatorer ska bedömas av de behöriga myndigheterna inom ramen för deras bedömning av återhämtningsplaner, i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 10 i förordning (EU) 2021/23.
7. Målsättningen med att utarbeta en uppsättning indikatorer för återhämtningsplaner är att fastställa de utlösande faktorer som varje central motpart bör använda för att avgöra under vilka omständigheter som denna ska besluta om huruvida åtgärder i dess återhämtningsplan ska vidtas, och vilka särskilda insatser eller åtgärder i återhämtningsplanen som kan vidtas, i enlighet med de villkor och krav som anges i förordning (EU) 2021/23.
8. I enlighet med artikel 16.1 i Esmaförordningen får Esma dessutom utfärda riktlinjer i syfte att fastställa en konsekvent, effektiv och ändamålsenlig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn och att säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av unionsrätten. Tillämpningsområdet för dessa riktlinjer utvidgas i detta syfte utöver det tillämpningsområde som anges i artikel 9.5 i förordning (EU) 2021/23, genom införandet av riktlinje 4 som ger vägledning om hur indikatorerna i centrala motparters återhämtningsplaner kan integreras i de centrala motparternas övervakningssystem. Syftet med denna vägledning är att säkerställa övervakningen av alla relevanta typer av och källor till risker och deras integrering i övervakningssystemet, då dessa åtgärder är nödvändiga för att säkerställa att indikatorer för återhämtningsplaner totalt sett är effektiva.

IV. Efterlevnads- och rapporteringskyldigheter

Riktlinjernas status

9. Enligt artikel 16.3 i Esmaförordningen ska behöriga myndigheter och centrala motparter med alla tillgängliga medel söka följa dessa riktlinjer.
10. Behöriga myndigheter som omfattas av riktlinjerna bör följa dem genom att införliva dem i sina nationella rättsliga ramar och/eller tillsynsramar när så är lämpligt, även i det fall då enskilda riktlinjer i första hand riktar sig till centrala motparter. I detta fall bör de behöriga myndigheterna genom sin tillsyn säkerställa att centrala motparter följer riktlinjerna.

Rapporteringskrav

11. Inom två månader efter det att riktlinjerna har offentliggjorts på Esmas webbplats på alla officiella EU-språk, ska behöriga myndigheter som omfattas av dessa riktlinjer anmäla till Esma om de i) följer, ii) inte följer men avser att följa eller iii) inte följer och inte avser att följa riktlinjerna.
12. Om riktlinjerna inte följs, ska behöriga myndigheter också inom två månader efter det att riktlinjerna har offentliggjorts på Esmas webbplats på alla officiella EU-språk meddela Esma om skälen till varför de inte följer riktlinjerna.
13. Ett formulär för anmälan finns på Esmas webbplats. Så snart formuläret har fyllts i ska det översändas till Esma.
14. Centrala motparter som omfattas av dessa riktlinjer ska, på ett tydligt och detaljerat sätt, meddela sina behöriga myndigheter om de följer dessa riktlinjer eller inte.

V. Riktlinjer för indikatorer i centrala motparters återhämtningsplaner

Riktlinje 1: Indikatorer i centrala motparters återhämtningsplaner och deras icke-automatiska karaktär

15. Utlösandet av en indikator i centrala motparters återhämtningsplaner bör utgöra en händelse som påkallar uppmärksamhet hos den centrala motpartens företagsledning eller styrelse, så att denna, i varje enskilt fall, överväger och beslutar om huruvida åtgärder ska vidtas enligt den centrala motpartens återhämtningsplan och fastställer vilka särskilda återhämtningsåtgärder som kan vidtas, i enlighet med de villkor och krav som anges i förordning (EU) 2021/23. Utlösandet av en indikator i centrala motparters återhämtningsplaner bör därför inte uppfattas som en händelse som genererar ett automatiskt svar.

Riktlinje 2: Kategorier av indikatorer i centrala motparters återhämtningsplaner

16. En central motpart bör inkludera följande kategorier av indikatorer i sin återhämtningsplan:

Indikatorer i centrala motparters återhämtningsplaner kategoriserade utifrån deras plats i återhämtningsplanen och graden av försämring av den centrala motpartens finansiella eller operativa situation:

- a) Kategori a (indikatorer som tidigt förvarnar om återhämtningsåtgärder):
  - (i) Dessa indikatorer signalerar att det med stor sannolikhet kommer att finnas ett behov av att vidta återhämtningsåtgärder så att de kan motivera inledandet av den styrningsprocess som krävs för att aktivera en central motparts återhämtningsplan (med andra ord är risknivån tillräckligt hög för att en aktivering av återhämtningsplanen kan anses plausibel även om den fortfarande är oviss).
  - (ii) Dessa indikatorer bör kalibreras och fastställas på en lämplig nivå av den centrala motparten så att de
    - o återspeglar den centrala motpartens egenskaper och särdrag med avseende på dess riskprofil (inbegripet graden av komplexitet, struktur etc.),
    - o ger den centrala motparten tillräckligt med tid efter att de utlösts för att inleda styrningsprocessen, underrätta sin företagsledning eller styrelse, göra en bedömning av situationen och underrätta den behöriga myndigheten, med en tillräcklig grad av föregripande innan återhämtningsåtgärder vidtas,

- signalerar att det med en tillräckligt stor sannolikhet kommer att finnas ett behov av att vidta återhämtningsåtgärder, så att de inte överlappar de indikatorer för tidig förvarning som används vid riskhantering under oförändrade förhållanden,
  - inte överlappar kategori b-indikatorerna (indikatorer som signalerar övergången från fasen med riskhantering under oförändrade förhållanden till återhämtningsfasen).
- b) Kategori b (indikatorer som signalerar övergången från fasen med riskhantering under oförändrade förhållanden till återhämtningsfasen):
- (i) Dessa indikatorer signalerar övergången från fasen med riskhantering under oförändrade förhållanden till återhämtningsfasen på grund av ett oundvikligt behov av att vidta återhämtningsåtgärder (med andra ord föreligger ett behov av att vidta återhämtningsåtgärder då de konstaterade konsekvenserna inte kan hanteras med de resurser och kapaciteter som finns tillgängliga vid oförändrade förhållanden).
  - (ii) Dessa indikatorer bör kalibreras och fastställas på en lämplig nivå av den centrala motparten så att de
    - återspeglar den centrala motpartens egenskaper och särdrag med avseende på dess riskprofil (inbegripet graden av komplexitet, struktur etc.),
    - tydligt definierar den tidpunkt, situation eller signal som utlöser behovet av återhämtningsåtgärder,
    - inte överlappar kategori a-indikatorerna (indikatorer som tidigt förvarnar om återhämtningsåtgärder).

Indikatorer i centrala motparters återhämtningsplaner som är kopplade till återhämtningsåtgärder:

- c) Kategori c (indikatorer som signalerar användningen av särskilda återhämtningsåtgärder):
- (i) Om en central motpart aktiverar sin återhämtningsplan tillhandahåller dessa indikatorer information om de särskilda omständigheter eller tröskelvärden som skulle utlösa användningen av en särskild återhämtningsåtgärd i de fall då ett enda scenario i återhämtningsplanen omfattar flera åtgärder. Med andra ord är en särskild återhämtningsåtgärd kopplad till förekomsten av särskilda omständigheter eller konsekvenser och indikatorn signalerar att dessa omständigheter uppstår.
  - (ii) Dessa indikatorer bör vägleda beslutsprocessen och hjälpa den centrala motparten att välja den återhämtningsåtgärd som är lämplig för den aktuella situationen eller de aktuella omständigheterna.

- (iii) Samtidigt behåller emellertid den centrala motparten, såsom redan förklarats i riktlinje 1, möjligheten att använda den åtgärd som den centrala motparten slutligen fastställer som den mest lämpliga för den aktuella situationen, i enlighet med de villkor och krav som anges i förordning (EU) 2021/23. Med andra ord förväntas den centrala motparten inte nödvändigtvis vidta den särskilda återhämtningsåtgärd som indikatorn signalerar.

Riktlinje 3: Upprättande av indikatorer i centrala motparters återhämtningsplaner

17. En central motpart bör koppla varje scenario i sin återhämtningsplan till åtminstone
- a) en kategori a-indikator (indikator som tidigt förvarnar om återhämtningsåtgärder),
  - b) en kategori b-indikator (indikator som signalerar övergången från fasen med riskhantering under oförändrade förhållanden till återhämtningsfasen).
18. Om en central motpart kombinerar två typer av scenarier inom ramen för ett faktiskt scenario (i överensstämmelse med riktlinjerna för scenarier i centrala motparters återhämtningsplaner – ESMA91-372-1701) bör den centrala motparten koppla ett sådant scenario till minst två kategori a-indikatorer (en indikator för varje typ av scenario som används för det kombinerade scenariot) och två kategori b-indikatorer (en indikator för varje typ av scenario som används för det kombinerade scenariot).
19. En central motpart bör upprätta kategori a- och kategori b-indikatorer för varje scenario i sin återhämtningsplan med hjälp av matrisen i tabell 1 i bilagan. För tydlighetens skull bör den centrala motparten upprätta dessa indikatorer för varje faktiskt scenario i sin återhämtningsplan (dvs. de scenarier som skapats för var och en av de sju typerna av scenarier och eventuella ytterligare scenarier, samt eventuella ytterligare scenarier som utformats av den centrala motparten, i enlighet med riktlinjerna för scenarier i centrala motparters återhämtningsplaner – ESMA91-372-1701).
20. När det gäller kategori a-indikatorerna får en central motpart upprätta egna indikatorer för denna kategori (dvs. indikatorer som inte specificeras i tabell 1 i bilagan) för varje scenario i sin återhämtningsplan, om den centrala motparten anser att de indikatorer som föreslås i tabell 1 i bilagan inte är lämpliga. I sådana fall bör den centrala motparten lämna en motivering till sin behöriga myndighet.
21. En central motpart bör kalibrera och kvantifiera (t.ex. genom att fastställa tröskelvärden) kategori a- och kategori b-indikatorerna, där så är möjligt, utifrån den centrala motpartens egenskaper och särdrag med avseende på dess riskprofil (inbegripet graden av komplexitet, struktur etc.), i enlighet med riktlinje 2.

22. Vid upprättandet av sina kategori c-indikatorer (indikatorer som signalerar användningen av särskilda återhämtningsåtgärder) bör en central motpart utgå från något av följande alternativ:

- a) Definiera den situation eller signal som skulle indikera användningen av den särskilda återhämtningsåtgärden.
- b) Ange de väsentliga faktorer eller omständigheter som skulle bedömas och som skulle vägleda beslutsprocessen för användningen av återhämtningsåtgärder.
- c) Tillhandahålla ett flödesschema eller liknande verktyg som beskriver kriterierna och beslutsprocessen för användningen av återhämtningsåtgärder.
- d) Ange att åtgärden i återhämtningsplanen ingår i en ordnad serie av åtgärder (den centrala motparten kan exempelvis med hjälp av ett schema visa i vilken [förmodad] ordning som särskilda återhämtningsåtgärder skulle vidtas för att motverka varje scenario i återhämtningsplanen).

23. En central motpart bör förse sin behöriga myndighet med en förklaring av hur indikatorernas kalibreringar fastställts och en analys som visar att kategori a-indikatorerna skulle aktiveras i tillräckligt god tid för att vara effektiva.

Riktlinje 4: Vägledning om hur indikatorerna i centrala motparters återhämtningsplaner kan integreras i de centrala motparternas övervakningssystem

24. För att integrera indikatorer från återhämtningsplanen i sitt övervakningssystem bör den centrala motparten göra följande:

- a) Övervaka alla "relevanta typer av och källor till risker" (i enlighet med riktlinjerna för scenarier i centrala motparters återhämtningsplaner – ESMA91-372-1701).
- b) Övervaka antalet aktiva marknadsaktörer med avseende på de verksamheter som de clearar och de tillgångar som de innehar som säkerhet eller investeringar samt deras likviditet.
- c) Övervaka utvecklingen av antalet incidenter och deras allvarlighetsgrad vid den centrala motparten och vid finansmarknadsinfrastrukturer som de centrala motparterna är exponerade för.
- d) Upprätthålla och övervaka en förteckning över enheter som kan utgöra källor till väsentliga risker, såsom
  - (i) de medlemmar som medför störst risk för den centrala motparten (t.ex. genom obeståndsfonden),
  - (ii) samverkande centrala motparter,
  - (iii) de enheter, tjänsteleverantörer eller finansmarknadsinfrastrukturer som kan utgöra en väsentlig likviditetsrisk i händelse av finansiellt eller operativt nödläge,
  - (iv) de medlemmar som kan utgöra en väsentlig källa till simultana obeståndsförluster och icke-obeståndsförluster.

Riktlinje 5: Upprätthållande av indikatorer i centrala motparters återhämtningsplaner

25. En central motpart bör se över och vid behov uppdatera indikatorerna i sin återhämtningsplan, i enlighet med riktlinjerna 1–4, varje gång som den ser över sin återhämtningsplan i enlighet med artikel 9.9 i förordning (EU) 2021/23.

VI. Bilagor

Tabell 1: Matris för upprättande av indikatorer i återhämtningsplanen

Typer av scenarier i återhämtningsplanen	Kategori a-indikatorer (indikatorer som tidigt förvarnar om återhämtningsåtgärder)	Kategori b-indikatorer (indikatorer som signalerar övergången från fasen med riskhantering under oförändrade förhållanden till återhämtningsfasen)
<p>1a. Obeståndshändelse som orsakar finansiella förluster som följer den centrala motpartens vattenfallsprincip vid obestånd med återställande till en balanserad derivatportfölj genom frivilliga, marknadsbaserade verktyg</p>	<p>En eller flera medlemmar på obestånd, där den kombinerade effekten skulle kunna leda till att en betydande andel av den centrala motpartens obeståndsfond förbrukas.</p> <p>Inledande av en process för obeståndshantering med portfölj/portföljer vars marknadsförluster överstiger [marginaler för medlem/medlemmar på obestånd + intressen som står på spel + en betydande andel av den totala obeståndsfonden].</p> <p>Stor sannolikhet för att en eller flera medlemmar hamnar på obestånd, där den kombinerade effekten skulle kunna leda till att en betydande andel av den centrala motpartens obeståndsfond förbrukas. Sannolikheten för obestånd skulle signaleras med hjälp av marknadsbaserade indikatorer.</p>	<p>Realiserad eller prognostiserad obeståndsförlust som skulle leda till att alla förfinansierade resurser från obeståndsfonden förbrukas.</p>

Typer av scenarier i återhämtningsplanen	Kategori a-indikatorer (<i>indikatorer som tidigt förvarnar om återhämtningsåtgärder</i>)	Kategori b-indikatorer (<i>indikatorer som signalerar övergången från fasen med riskhantering under oförändrade förhållanden till återhämtningsfasen</i>)
1b. Obeståndshändelse vid samverkande central motpart som orsakar finansiella förluster som följer den centrala motpartens vattenfallsprincip vid obestånd	<p>Samverkande central motpart på obestånd under stressade marknadsförhållanden när denna typ av enhet utgör en av den centrala motpartens största exponeringar.</p> <p>Stor sannolikhet för att en samverkande central motpart hamnar på obestånd under stressade marknadsförhållanden när denna typ av enhet utgör en av den centrala motpartens största exponeringar.</p> <p>Kombination av både en medlem och en samverkande central motpart på obestånd, där den kombinerade effekten skulle utgöra en betydande utmaning för den centrala motpartens finansiering.</p> <p>Stor sannolikhet för att både en medlem och en samverkande central motpart hamnar på obestånd, där den kombinerade effekten skulle utgöra en betydande utmaning för den centrala motpartens finansiering.</p>	<p>Realiserad eller prognostiserad obeståndsförlust som skulle leda till att alla tillgängliga relevanta förfinansierade resurser för att täcka en samverkande central motparts obestånd förbrukas.</p>

Typer av scenarier i återhämtningsplanen	Kategori a-indikatorer (<i>indikatorer som tidigt förvarnar om återhämtningsåtgärder</i>)	Kategori b-indikatorer (<i>indikatorer som signalerar övergången från fasen med riskhantering under oförändrade förhållanden till återhämtningsfasen</i>)
2. Obeståndshändelse som orsakar finansiella förluster med en process för obeståndshantering som kräver användning av obligatoriska, regelbaserade arrangemang (enligt den centrala motpartens återhämtningsplan) för återställande av en balanserad derivatportfölj	<p>Tidig identifiering av eventuell oförmåga att framgångsrikt återställa en balanserad derivatportfölj genom frivilliga, marknadsbaserade verktyg på grund av utauktionerade portföljers egenskaper, marknadsförhållanden eller operativa faktorer.</p>	<p>Centrala motparter kan inte återställa en balanserad derivatportfölj utan återhämtningsåtgärder.</p>
3. Icke-obeståndshändelse som hindrar den centrala motparten från att utföra sina kritiska funktioner	<p>Händelse som påverkar kontinuiteten i verksamheten eller ackumulering av operativa incidenter eller negativ utveckling vad gäller prestandan hos antingen den centrala motpartens system eller tjänsterna från en tredje part som tillhandahåller kritiska tjänster till den centrala motparten, eller uppfattningen om ett ökat cyberhot.</p> <p>Centrala motparter får kännedom om att vissa relaterade tjänster sannolikt kommer att dras in.</p>	<p>En tredje part som tillhandahåller kritiska tjänster till den centrala motparten är oförmögen eller ovillig att tillhandahålla sin tjänst.</p> <p>Oförmåga att fortsätta driften av den centrala motpartens system oavsett incidentens ursprung.</p> <p>Nya rättsliga bestämmelser (t.ex. lagstiftning eller rättsliga avgöranden) påverkar den centrala</p>

Typer av scenarier i återhämtningsplanen	Kategori a-indikatorer (<i>indikatorer som tidigt förvarnar om återhämtningsåtgärder</i>)	Kategori b-indikatorer (<i>indikatorer som signalerar övergången från fasen med riskhantering under oförändrade förhållanden till återhämtningsfasen</i>)
	<p>Sannolika ändringar i den rättsliga ramen, vilket skulle leda till väsentliga hinder för den centrala motpartens tillhandahållande av tjänster.</p>	<p>motpartens förmåga att utföra sina kritiska funktioner.</p>
<p>4. Icke-obeståndshändelse som orsakar finansiella förluster</p>	<p>En tredjepartsenhets fallissemang som eventuellt skulle kunna leda till en väsentlig direkt eller indirekt finansiell förlust.</p> <p>Stor sannolikhet för att en tredjepartsenhet fallerar, vilket eventuellt skulle kunna leda till en väsentlig direkt eller indirekt finansiell förlust.</p> <p>Rättslig risk som med stor sannolikhet kommer att förverkligas och som eventuellt skulle kunna få väsentliga konsekvenser för den centrala motpartens resurser.</p> <p>Bedrägeri, cyberattacker eller operativ händelse som eventuellt skulle kunna leda till allvarliga finansiella förluster.</p> <p>Investeringsförluster som eventuellt skulle kunna få allvarliga finansiella konsekvenser.</p>	<p>Realiserad eller prognostiserad förlust som skulle leda till att alla relevanta kapitalresurser förbrukas.</p>

Typer av scenarier i återhämtningsplanen	Kategori a-indikatorer (<i>indikatorer som tidigt förvarnar om återhämtningsåtgärder</i>)	Kategori b-indikatorer (<i>indikatorer som signalerar övergången från fasen med riskhantering under oförändrade förhållanden till återhämtningsfasen</i>)
5. Obeståndshändelse som orsakar en likviditetsbrist	<p>En eller flera medlemmars fallissemang, där den kombinerade effekten skulle utgöra en stor utmaning för den centrala motpartens behållning av likvida medel.</p> <p>Stor sannolikhet för att en eller flera medlemmar fallerar, där den kombinerade effekten skulle utgöra en stor utmaning för den centrala motpartens behållning av likvida medel. Sannolikheten för obestånd skulle signaleras med hjälp av marknadsbaserade indikatorer.</p> <p>Försämring av interna likviditetsindikatorer som signalerar att behållningen av likvida medel ligger under det minimitröskelvärde som fastställts av den centrala motparten.</p>	<p>Realiserad eller prognostiserad likviditetsbrist som skulle leda till förbrukning av all den kapacitet för likviditetsskapande under oförändrade förhållanden som fastställts av den centrala motparten.</p>
6. Icke-obeståndshändelse som orsakar en likviditetsbrist	<p>Försämring av interna likviditetsindikatorer som signalerar att behållningen av likvida medel ligger under det minimitröskelvärde som fastställts av den centrala motparten.</p> <p>Förlust/indragning av en likviditetstjänst (utlöpande av kontrakt, motpart avvisar den centrala motparten, motpart lämnar</p>	<p>Realiserad eller prognostiserad likviditetsbrist som skulle leda till förbrukning av all den kapacitet för likviditetsskapande under oförändrade förhållanden som fastställts av den centrala motparten.</p>

Typer av scenarier i återhämtningsplanen	Kategori a-indikatorer (<i>indikatorer som tidigt förvarnar om återhämtningsåtgärder</i>)	Kategori b-indikatorer (<i>indikatorer som signalerar övergången från fasen med riskhantering under oförändrade förhållanden till återhämtningsfasen</i>)
	<p>marknaden för denna tjänst osv.) som är väsentlig för den centrala motpartens behållning av likvida medel.</p> <p>En tredjepartsenhets, en finansmarknadsinfrastrukturs eller en tjänsteleverantörs operativa eller finansiella fallissemang som eventuellt skulle kunna få väsentliga konsekvenser för den centrala motpartens behållning av likvida medel.</p>	
7. Händelse/händelser som ger upphov till simultana obeståndsförluster och icke-obeståndsförluster	<p>Fallissemang vid en enhet som har identifierats som en eventuell källa till simultana obeståndsförluster och icke-obeståndsförluster.</p> <p>Stor sannolikhet för fallissemang vid en enhet som har identifierats som en eventuell källa till simultana obeståndsförluster och icke-obeståndsförluster.</p>	<p>En eller flera enheters fallissemang, där den kombinerade effekten leder både till obeståndsförluster och icke-obeståndsförluster, vilket utlöser någon av ovanstående kategori b-indikatorer (<i>indikatorer som signalerar övergången från fasen med riskhantering under oförändrade förhållanden till återhämtningsfasen</i>) för scenarierna med avseende på obeståndsförluster, icke-obeståndsförluster eller likviditetsbrister.</p>